

A Fővárosi Ítéltábla a Kolozsvári-Kiss Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Kolozsvári-Kiss István ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt **(alperes neve)** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 20. napján kelt 27.P.22.491/2014/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 63.500 forint perköltséget.

Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (2) bekezdését és a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását.

Elsősorban azt vizsgálta, hogy a felperes által a kereset tárgyává tett azon közlés, mely szerint "no meg felperes neve megbulizták, hogy közgyűlési küldött se lehessenek 2010-ben" tényállítás, vagy véleménynyilvánítás-e. Az alperesnek a "..." című folyóirat online kiadásában egy cikkhez fűzött kommentjében foglaltakat véleménynyilvánításnak minősítette, mint amely a Magyarországi Zsidó Hitközségének Szövetsége (Mazsihisz) és a Budapesti Zsidó Hitközség gazdálkodására vonatkozó tényállításhoz kötődő következtetéshez kapcsolódó alperesi meggyőződés, illetőleg értékítélet.

Rámutatott arra, hogy a közlés minősítése szempontjából közömbös az, hogy az alperesnek a valós tényekből levont közvetkeztetései megalapozottak-e vagy sem. Az alperes véleménye az volt, hogy a zsidó szervezetek kifogásolható gazdálkodása azért következhetett be, mert eltávolították a ... utcai

templomkörzet elnöki tisztségéből és közgyűlési küldött sem lehetett. Azt fejtette ki, hogy csak a minden ténybeli alapot nélkülöző vélemények képezhetik személyhez fűződő jogok védelmének tárgyát.

A 36/1994. (VI. 24.) AB határozat alapján azt is vizsgálta, hogy az alperesi vélemény a kifejezőmódjával indokolatlanul sértő, bántó, vagy megalázó tartalmat hordozott-e. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperes ugyan szarkasztikus és szleng kifejezést használva fejezte ki azt a rosszalló véleményét, hogy álláspontja szerint a felperes miként működött közre a megbízatása megszűnésében, ezzel együtt azonban a véleménye nem tekinthető bántónak, sértőnek, vagy megalázónak, ezért az nem okozhatta a felperes jóhírnevének sérelmét. A "megbulizta" kifejezés nem utalt a felperes részéről jogellenes eljárásra, vagy kötelezettségszegésre. Azon alperesi véleményből, mely szerint a felperes mindent megtett annak érdekében, hogy elmozdítsa tisztségéből, a végeredményre nézve a felperes szerepére nem vonható le következtetés. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint, az alperes azt közvetítette a nyilatkozatával, hogy a felperesnek a zsidó közéletben elfoglalt helyzete alapján módja volt az eseményeknek az általa állított irányba való befolyásolására. Az alperes az ebbéli meggyőződését a véleménynyilvánítás határai között szabadon kifejtette.

Kitért arra is, hogy a felperes a zsidó közélet azon közegében, amelyben az általa sérelmezett alperesi állítás elhangzott, közszereplőnek minősül, és mint ilyen a tevékenységével összefüggésben, az őt bíráló véleményeket nagyobb mértékben köteles tűrni, mit az átlagember.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát.

Elsősorban arra hivatkozott, hogy az általa sérelmezett közlés annak fényében nyer különös értelmet, hogy az alperes a bejegyzésében a hűtlen kezelésre, mint tevékenységre is utalt, holott bűncselekmény elkövetését csak büntetőbíróság állapíthatja meg. Ilyen körülmények között azonban az alperes a lejárató és valótlan tartalmú kommentjével nem véleményt mondott.

A közlés egészének lényege az, hogy a felperesi magatartás miatt a hűtlen kezelés tényéről három éven át senki sem értesülhetett, mert a bizonyítékok a fiókban maradtak, ami nem egy ártatlan véleménynyilvánítás félmondata, ahogyan azt az elsőfokú bíróság minősítette. A hűtlen kezelés sikeres leplezéséhez, mint okozathoz szükséges láncolatban az okot konkrétan a felperesi névvel megjelölve, és a felperes magatartására vezette vissza az alperes.

A perben nem érvényesíthetett más személyek személyhez fűződő jogaival kapcsolatos igényeket, csak annak megállapítása volt lehetséges, hogy az alperes több tényállítást is tett a hozzászólásában. Ezek egyike egy konkrét eseményhez, vagyis a kötbér kifizetéséhez kapcsolt bűncselekmény megjelölése. Másik tényállítás pedig az, hogy állítólagosan ezek a cselekmények a felperesi magatartás miatt maradtak titokban.

Bírói gyakorlat szerint különbséget kell tenni a tényállítások és értékítélet között, akként is, hogy a tények fennállása bizonyítható, az értékítéletek valóságtartalma azonban nem. Álláspontja szerint az, hogy valaki megtett bármit, valaminek a megtörténte érdekében bizonyítási kérdés, ezért véleményről a jelen esetben nem lehetett szó. Azt állítani, hogy valaki megbuliz valamilyen történést kötelezettségszegésre, szabálysértésre, a társadalmi közmegegyezés szerint családságra utal, ezért a közlés nem lehet jogszerű abban az esetben, ha valótlan.

Határozott álláspontja szerint a jóhírneve sérült, mert az alperes indokolatlanul, valótlanul állított róla. Ugyanakkor az első fokú ítélettel szemben nem volt aktív részese a zsidó közéletnek, néhány ügyben ügyvédként megnyilvánult, közgyűlés által választott tisztséget azonban nem töltött be,

ebben a kis közösségben sem volt vezető, vagy közszereplő. Nem rendelkezett olyan befolyással a zsidó közéletre, ami megalapozná a közszereplői minőségét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete helyes és megalapozott, a felperes fellebbezése azonban alaptalan.

Kiemelte, hogy az alperesi komment azon része, mely a hűtlen kezelésre való utalást tartalmazta, nem volt a per tárgya, azt a felperes nem kifogásolta, különös tekintettel arra, hogy az nem a személyére vonatkozott. A felperes azonban az alperes sérelmezett félmondatának olyan jelentéstartalmat tulajdonít, amelyet az egyáltalában nem hordoz.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen és helyesen fejtette ki az irányadó bírói gyakorlat alapján a vélemény és tényállítás elhatárolásának szempontjait. Az ebből levont következtetései is helytállóak.

Téves a felperesnek azon hivatkozása, hogy azért nem minősülhet közszereplőnek, mert az érintett kommentben mint magánembert említik. Az alperesi vélemény az egyes hitközségi döntésekre, folyamatokra vonatkozott, és a felperest ebben az összefüggésben említette, ezért nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes ügyvédi minőségén kívül a hitközségben egyéb választott tisztséget is betöltött és a közösség meghatározó szereplője volt. Az érintett közegben a felperes nyilvános közszerepléssel, aktív közéleti tevékenységet végzett és egy szűkebben értelmezett társadalmi egység életét befolyásolta. Ennek eredményeként a vele szemben megfogalmazott kritikai megnyilvánulásokat illetően nagyobb türelmet kell tanúsítania.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat megfelelően ismertette, azokon túlmenően az alábbiakat emeli ki.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján, mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

A (4) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

A felperesi fellebbezésben foglaltak alapján elsődlegesen arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a felperes a kereset tárgyává kizárólag azon közlést tette és tehette, ami az alperesi kommentből arra vonatkozott, hogy a felperes közreműködött abban, hogy 2010-ben közgyűlési küldött se lehessen. A megelőző mondatrészből ezzel a közléssel az függött össze, hogy az alperes a ... utcai Templomkörzet elnöki székéből is távozni kényszerült.

Az alperes a kommentjében valóban értekezett a hűtlen kezeléssel kapcsolatos cselekményekről, ezzel azonban a felperest egyáltalában nem hozta összefüggésbe, az felperesre kizárólag az alperes által betöltött tisztségek elhagyásának kikényszerítése vonatkozott. Az, hogy az alperes ezt az eseményt oksági összefüggésbe állította azzal, hogy egyes cselekményeket feltáró dokumentumok nem kerülhettek nyilvánosságra, a saját - az ügyek végkimenetelében játszott - szerepének kihangsúlyozását jelentette. A szöveg semmifajta olyan nyilatkozatot nem tartalmaz az alperes részéről, amely olyan tartalmú, mint ami a jelentős jogsértésekkel kapcsolatban a felperes

cselekvőségére vonatkozhatott. Az alperes még hasonló utalást sem tett a kommentjében.

Való tényeken alapult az alperes nyilatkozata a felperesre vonatkoztatva a templomkörzet elnöki székéből való kipiszkálása és a közgyűlési küldötti pozíció elvesztése tekintetében. A csatolt dokumentumok alapján megállapítható volt, hogy az alperes akkoriban, amikor ... a ... utcai Zsinagóga Templomkörzet előjáróságába előjárónak választották, az alperes volt az előjáróság elnöke. Ebben az időszakban a templomkörzet választási névsorában szerepelt a felperes is. A felperes pedig nem kifogásolta az alperesnek azon nyilatkozatait, melyek szerint a felperes az előjárósági ülésen felszólalva javasolta a szavazólapra felvételre ... is, és az ülésen felszólalt ... is. A kifogásolt komment megfogalmazása alapján az alperes alapvetően ..., ... és a felperes magatartását kifogásolta a vele szemben történetekkel kapcsolatosan. Az az alperesi előadás sem volt vitatott, hogy a ... utcai Zsinagóga Templomkörzet előjáróságából az alperesi távozást követően ... választották körzeti elnökké.

Ilyen összefüggések mellett az alperes alkothatott a valós tények alapján olyan, az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által oltalmazott véleményt a felperesi szerepvállalásról, mint amit a "megbulizták" fogalommal illetett. Az alperes azt igyekezett a nyilvánosság tudomására hozni, hogy többen együttesen teremtettek olyan helyzetet, ami a távozásához vezetett. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy szóhasználat annak köznapi tartalma, áthallásai miatt nem volt olyan, mint amely kifejezetten megalázó a felperesre nézve.

A kifejtettek alapján lényegében szükségtelen volt annak mérlegelése, hogy a felperes olyan közszereplőnek minősül-e, akivel kapcsolatban korlátozottabb személyiségvédelem érvényesül, mivel a közszereplői tevékenységi körtől függetlenül az alperes részéről kinyilvánított, valós tényeken nyugvó kritika szabadon, személyiségi jogsértés okozása nélkül kifejezhető volt.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen határozott a felperes keresetének teljes elutasításáról.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni az alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya, és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másod fokú perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2016. február 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő